

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 371/2010 AL COMISIEI

din 16 aprilie 2010

de înlocuire a anexelor V, X, XV și XVI la Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (Directivă cadru)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective („directivă cadru”) ⁽¹⁾, în special articolul 41 alineatul (6), articolul 11 alineatul (5) și articolul 39 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Directiva 2007/46/CE stabilește un cadru armonizat care cuprinde dispozițiile administrative și cerințele tehnice generale pentru toate vehiculele noi, sistemele, componentele și unitățile tehnice separate. Ea include, în special, o descriere a procedurilor care trebuie urmate în privința omologării de tip, inclusiv a măsurilor practice care trebuie luate pentru a garanta faptul că vehiculele sunt fabricate în conformitate cu documentația privind omologarea lor de tip, precum și dispoziții privind modul în care trebuie efectuate încercările în vederea acordării omologării de tip.
- (2) În urma examinării principalelor domenii de politici care influențează competitivitatea industriei europene a autovehiculelor, grupul la nivel înalt CARS 21, instituit în 2005 de către Comisie în vederea găsirii unei căi spre o dezvoltare durabilă a unei industrii europene competitive a autovehiculelor, a stabilit de comun acord o serie de recomandări care să stimuleze consolidarea competitivității și ocupării forței de muncă la nivel mondial, precum și progresele înregistrate în privința siguranței

și protecției mediului. În domeniul simplificării, grupul a recomandat introducerea posibilității efectuării chiar de către fabricant a încercărilor necesare omologării, ceea ce implică desemnarea acestuia drept serviciu tehnic (posibilitate denumită în continuare „autotestare”). De asemenea, se recomandă introducerea posibilității utilizării simulării pe calculator în locul încercărilor fizice (denumită în continuare „testare virtuală”).

- (3) Una dintre caracteristicile principale ale sistemului omologării de tip constă în nivelul ridicat de încredere care trebuie să existe între autoritatea de omologare și serviciile tehnice pe care ea le-a desemnat. Prin urmare, este important ca documentele transmise între serviciile tehnice și autoritatea de omologare să garanteze transparența și claritatea. Din acest motiv, formatul rapoartelor de omologare, precum și informațiile pe care acestea trebuie să le conțină ar trebui specificate în mod clar în anexa V la Directiva 2007/46/CE privind procedurile care trebuie urmate în ceea ce privește omologarea de tip.
- (4) Verificarea conformității vehiculelor, componentelor și unităților tehnice separate de-a lungul întregului proces de fabricație este un mecanism de bază al sistemului omologării de tip. Una dintre modalitățile de verificare a conformității producției constă în efectuarea încercărilor fizice ale vehiculelor, componentelor sau unităților tehnice separate selecționate din producție, pentru a se garanta că ele continuă să respecte cerințele tehnice. Chiar și în situația în care s-au utilizat metode de testare virtuală în vederea omologării de tip, ar trebui clarificat faptul că, în cazul în care autoritatea selecționează eșantioane în mod aleatoriu, se pot efectua numai încercări fizice.
- (5) Încercările necesare pentru acordarea omologării de tip sunt efectuate de servicii tehnice autorizate în mod corespunzător de către autoritățile de omologare ale statelor membre, în urma evaluării aptitudinilor și competențelor acestora în conformitate cu standardele internaționale relevante. Standardele în cauză conțin cerințele

⁽¹⁾ JO L 263, 9.10.2007, p. 1.

necesare pentru desemnarea drept serviciu tehnic, de către autoritatea de omologare, în sensul Directivei 2007/46/CE, a producătorului sau subcontractantului care acționează în numele lui. Totuși, este important să se precizeze responsabilitățile producătorilor pentru a preveni potențiale conflicte de interese, în special în cazul în care încercările sunt efectuate de subcontractanți.

- (6) În anexa XV la Directiva 2007/46/CE este inclusă o listă a actelor de reglementare pentru care un producător poate fi desemnat drept serviciu tehnic. Pentru a se conforma recomandărilor grupului la nivel înalt CARS 21, este necesară modificarea listei susmenționate.
- (7) Tehnicile asistate de calculator, în special proiectarea asistată de calculator, sunt utilizate pe scară largă de-a lungul procesului de inginerie, începând cu planurile de concepție și cu proiectarea componentelor și echipamentelor, continuând cu analiza staticii și dinamicii părților asamblate și încheind cu definirea metodelor de producție. Programele informatice disponibile permit utilizarea testărilor virtuale bazate pe aceste tehnici, a căror introducere a fost identificată de grupul la nivel înalt CARS 21 drept un mijloc de reducere a cheltuielilor suportate de producători, prin eliminarea obligației de a construi prototipuri destinate procesului omologării de tip. Pentru respectarea recomandărilor grupului, este necesară stabilirea unei liste a actelor de reglementare pentru care se permite utilizarea testărilor virtuale.
- (8) O metodă de testare virtuală ar trebui să asigure același nivel de încredere în rezultate ca în cazul unei încercări fizice. Prin urmare, este adecvată stabilirea unor condiții corespunzătoare care să garanteze faptul că se efectuează o validare corectă a modelelor matematice.
- (9) În vederea asigurării bunei funcționări a sistemului de omologare de tip, anexele la Directiva 2007/46/CE ar trebui actualizate în sensul adaptării la evoluția cunoș-

tințelor științifice și tehnice. Întrucât dispozițiile anexelor în cauză sunt suficiente de detaliate și nu necesită măsuri de transpunere suplimentare din partea statelor membre, este, prin urmare, adecvată înlocuirea lor prin intermediul unui regulament în temeiul articolului 39 alineatul (8) din Directiva 2007/46/CE.

- (10) Anexele V, X, XV și XVI la Directiva 2007/46/CE ar trebui modificate în consecință.
- (11) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt în conformitate cu avizul Comitetului tehnic pentru autovehicule,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Directiva 2007/46/CE se modifică după cum urmează:

1. Anexa V se înlocuiește cu textul din anexa I la prezentul regulament.
2. Anexa X se înlocuiește cu textul din anexa II la prezentul regulament.
3. Anexa XV se înlocuiește cu textul din anexa III la prezentul regulament.
4. Anexa XVI se înlocuiește cu textul din anexa IV la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 29 aprilie 2010.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 16 aprilie 2010.

Pentru Comisie
José Manuel BARROSO
Președintele

ANEXA I

„ANEXA V

PROCEDURI DE URMAT ÎN LEGĂTURĂ CU OMOLOGAREA CE DE TIP**0. Obiectivele și domeniul de aplicare**

0.1. Prezenta anexă stabilește procedurile pentru efectuarea corectă a omologării de tip a vehiculelor în conformitate cu dispozițiile articolului 9.

0.2. Aceasta cuprinde, între altele:

- (a) lista standardelor internaționale relevante pentru desemnarea serviciilor tehnice în conformitate cu articolul 41;
- (b) descrierea procedurii de urmat destinată evaluării aptitudinilor serviciilor tehnice în conformitate cu articolul 42;
- (c) cerințele generale pentru întocmirea proiectelor rapoartelor de încercare de către serviciile tehnice.

1. Procesul de omologare de tip

La primirea unei cereri de omologare de tip pentru vehicul, autoritatea de omologare trebuie:

- (a) să verifice dacă toate certificatele de omologare CE de tip emise în conformitate cu actele de reglementare aplicabile pentru omologarea de tip a vehiculelor se referă la tipul respectiv de vehicul și corespund cerințelor specificate;
- (b) să se asigure, făcând trimitere la documentație, că specificațiile vehiculului și datele conținute în partea I a documentului informativ al vehiculului se regăsesc în datele din dosarele de omologare și în certificatele de omologare CE de tip conform actelor de reglementare relevante;
- (c) atunci când un număr de ordine din partea I a documentului informativ nu este inclus în dosarul de omologare CE al niciunui act de reglementare, să confirme că elementul sau caracteristica respectivă este conformă cu datele din dosarul informativ;
- (d) să efectueze sau să dispună efectuarea, pe un eșantion de vehicule din tipul supus omologării, de inspecții ale părților sau sistemelor vehiculelor, pentru a verifica dacă vehiculul (vehiculele) este (sunt) fabricat(e) în conformitate cu datele relevante din dosarul de omologare autentificat, corespunzător certificatelor de omologare CE de tip relevante;
- (e) să efectueze sau să dispună efectuarea, după caz, a verificărilor asamblărilor necesare pentru unitățile tehnice separate;
- (f) să efectueze sau să dispună efectuarea verificărilor necesare privind constatarea prezenței dispozitivelor prevăzute la notele de subsol 1 și 2 din partea I a anexei IV, în cazurile în care acestea sunt aplicabile;
- (g) să efectueze sau să dispună efectuarea verificărilor necesare pentru a garanta că cerințele prevăzute la nota de subsol 5 din partea I a anexei IV sunt îndeplinite.

2. Combinarea specificațiilor tehnice

Numărul de vehicule care trebuie inspectate trebuie să fie suficient de mare pentru a permite o verificare corespunzătoare a diverselor combinații supuse omologării de tip, în conformitate cu criteriile următoare:

Specificații tehnice	Categoria vehiculului									
	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
Motor	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—
Cutie de viteze	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—
Număr de axe	—	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Axe motoare (număr, poziție, interconectare)	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—
Axe directoare (număr și poziție)	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Tipuri de caroserie	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Număr de uși	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Partea pe care se află volanul	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—
Număr de scaune	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—
Variante de echipare	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—

3. Dispoziții speciale

În cazul absenței certificatelor de omologare pentru oricare dintre actele de reglementare relevante, autoritatea competentă de omologare CE de tip trebuie:

- să procedeze la încercările și verificările prevăzute de fiecare act de reglementare relevant;
- să verifice dacă vehiculul corespunde datelor din dosarul informativ al vehiculului și dacă îndeplinește cerințele tehnice prevăzute de fiecare act de reglementare relevant;
- să efectueze sau să dispună efectuarea, după caz, a verificărilor de montare necesare privind unitățile tehnice separate;
- să efectueze sau să dispună efectuarea verificărilor necesare privind constatarea prezenței dispozitivelor prevăzute la notele de subsol 1 și 2 din partea I a anexei IV, în cazurile în care acestea sunt aplicabile;
- să efectueze sau să dispună efectuarea verificărilor necesare pentru a garanta că cerințele prevăzute la nota de subsol 5 din partea I a anexei IV sunt îndeplinite.

Apendicele 1

Standarde pe care entitățile la care se face referire la articolul 41 au obligația să le respecte

1. Activitățile legate de încercările pentru omologarea CE de tip care trebuie îndeplinite în conformitate cu actele de reglementare enumerate în anexa IV a prezentei directive:

- 1.1. Categoria A (încercări efectuate în unitățile proprii):

NISO/IEC 17025:2005 privind cerințe generale pentru competența laboratoarelor de încercări și etalonări.

Un serviciu tehnic desemnat pentru activități ce aparțin categoriei A poate efectua sau superviza încercările prevăzute în actele de reglementare pentru care a fost desemnat, în unitățile unui producător sau ale unei terțe părți.

- 1.2. Categoria B (supervizarea încercărilor efectuate în unitățile producătorului sau în cele ale unei terțe părți):

NISO/IEC 17020:2004 privind criteriile generale pentru funcționarea diferitelor tipuri de organisme care efectuează inspecții.

Înainte de a efectua sau de a superviza o încercare în unitățile producătorului sau ale unei terțe părți, serviciul tehnic va verifica dacă instalațiile pentru încercări și dispozitivele de măsură respectă cerințele corespunzătoare ale standardului menționat la punctul 1.1.

2. Activități legate de conformitatea producției

- 2.1. Categoria C (procedura pentru evaluarea inițială și auditurile de supraveghere a sistemului de management al calității al producătorului):

NISO/IEC 17021:2006 privind cerințele pentru organismele de auditare și certificare a sistemelor de management.

- 2.2. Categoria D (inspecția sau încercarea eșantioanelor de producție sau supervizarea acestora):

NISO/IEC 17020:2004 privind criteriile generale pentru funcționarea diferitelor tipuri de organisme care efectuează inspecții.

Apendicele 2

Procedură de evaluare a serviciilor tehnice**1. Scopul prezentului apendice**

- 1.1. Prezentul apendice stabilește condițiile conform cărora trebuie desfășurată procedura de evaluare a serviciilor tehnice de către autoritatea competentă menționată la articolul 42.
- 1.2. Aceste cerințe se aplică *mutatis mutandis* tuturor serviciilor tehnice, indiferent de statutul juridic al acestora (organizație independentă, producător sau autoritate de omologare care acționează în calitate de serviciu tehnic).

2. Principiile evaluării

Evaluarea trebuie să se bazeze pe o serie de principii:

- independență, care reprezintă fundamentul imparțialității și obiectivității concluziilor;
- o abordare bazată pe probe, care garantează obținerea de concluzii fiabile și reproductibile.

Auditorii trebuie să fie de încredere și să dea dovadă de integritate. Ei trebuie să respecte confidențialitatea și să fie discreți.

De asemenea, trebuie să raporteze constatările și concluziile de o manieră corectă și precisă.

3. Aptitudinile de care trebuie să dea dovadă auditorii

- 3.1. Evaluările trebuie realizate numai de auditori care posedă cunoștințele tehnice și administrative necesare în acest scop.
- 3.2. Auditorii trebuie să fi urmat o formare profesională specifică pentru activitățile de evaluare. În plus, trebuie să posedă cunoștințele specifice ale domeniului tehnic în care își va desfășura activitatea serviciul tehnic.
- 3.3. Fără a aduce atingere prevederilor punctelor 3.1 și 3.2 ale prezentului apendice, evaluarea menționată la articolul 42 trebuie efectuată de auditori care independenți față de activitățile pentru care este realizată evaluarea.

4. Cererea de desemnare

- 4.1. Unul dintre reprezentanții autorizați ai serviciului tehnic solicitant trebuie să adreseze autorității competente o cerere oficială care să cuprindă următoarele elemente:
 - (a) caracteristicile generale ale serviciului tehnic, inclusiv societatea din care face parte, numele, adresele, statutul juridic, precum și resursele tehnice;
 - (b) o descriere detaliată, care să includă un *curriculum vitae*, a personalului responsabil cu încercările și a personalului de conducere, bazată pe competențele atât educaționale, cât și profesionale;
 - (c) pe lângă condițiile enumerate mai sus, serviciile tehnice care utilizează metode de testare virtuală trebuie să își demonstreze capacitatea de a desfășura o activitate într-un domeniu al x asistate de calculator;
 - (d) informații generale privind serviciul tehnic, cum ar fi activitățile pe care le desfășoară, relația acestuia cu societatea din care face parte, după caz, precum și adresele tuturor unităților sale care trebuie să facă obiectul desemnării;
 - (e) un acord de îndeplinire a cerințelor de desemnare și a celorlalte obligații ce revin serviciului tehnic, după cum sunt acestea aplicabile în cadrul directivelor relevante;
 - (f) o descriere a serviciilor de evaluare a conformității pe care serviciul tehnic le desfășoară în cadrul actelor de reglementare aplicabile, precum și o listă a actelor de reglementare pentru care serviciul tehnic solicită desemnarea, precizându-se inclusiv limitele competențelor, după caz;
 - (g) un exemplar al manualului calității al serviciului tehnic.

- 4.2. Autoritatea competentă trebuie să verifice nivelul de adecvare a informațiilor puse la dispoziție de către serviciul tehnic.
5. **Inventarierea resurselor**
- Autoritatea competentă trebuie să își aprecieze capacitatea de a întreprinde evaluarea serviciului tehnic, din punctul de vedere al propriei politici, al competenței și al disponibilității experților și auditorilor corespunzători.
6. **Subcontractarea evaluării**
- 6.1. Autoritatea competentă are dreptul de a subcontracta una sau mai multe părți ale procesului de evaluare către o altă autoritate de desemnare sau să solicite asistență din partea experților tehnici puși la dispoziție de alte autorități competente. Subcontractanții și experții trebuie să fie acceptați de către serviciul tehnic solicitant.
- 6.2. Autoritatea competentă ține cont de certificatele de acreditare care acoperă domenii de competență adecvate, pentru a finaliza evaluarea globală a serviciului tehnic.
7. **Pregătirea evaluării**
- 7.1. Autoritatea competentă numește în mod oficial o echipă de evaluare. Aceasta se asigură că nivelul general de experiență al echipei de evaluare este corespunzător sarcinii respective. Echipa, în ansamblul său, trebuie, în special:
- (a) să posede cunoștințele necesare privind domeniul de activitate specific pentru care se solicită desemnarea; și
 - (b) trebuie să aibă capacitatea de a realiza o evaluare fiabilă a competenței serviciului tehnic de a-și desfășura activitatea în cadrul domeniului desemnat.
- 7.2. Autoritatea competentă definește clar sarcina echipei de evaluare. Misiunea echipei de evaluare este să evalueze documentele înaintate de serviciul tehnic solicitant și să desfășoare o evaluare la fața locului.
- 7.3. Autoritatea competentă stabilește, de comun acord cu serviciul tehnic și cu echipa de evaluare desemnată, data și programul evaluării. Cu toate acestea, este de responsabilitatea autorității competente să încerce stabilirea unei date care este compatibilă cu planul de supraveghere și reevaluare.
- 7.4. Autoritatea competentă se asigură că echipa de evaluare are la dispoziție documentele necesare de stabilire a criteriilor, înregistrările evaluărilor precedente precum și documentele și înregistrările relevante ale serviciului tehnic.
8. **Evaluarea la fața locului**
- Echipa de evaluare efectuează evaluarea serviciului tehnic în una dintre unitățile serviciului tehnic în care se desfășoară una sau mai multe din activitățile esențiale și, după caz, asistă la desfășurarea activităților și în alte unități selecționate, în care funcționează respectivul serviciu tehnic.
9. **Analiza constatărilor și raportul de evaluare**
- 9.1. Echipa de evaluare analizează toate informațiile și elementele relevante colectate în timpul examinării documentelor și a înregistrărilor și în timpul evaluării la fața locului. Această analiză trebuie să fie îndeajuns de amănunțită pentru a permite echipei să determine gradul de competență și de conformitate ale serviciului tehnic cu cerințele privind desemnarea.
- 9.2. Procedurile de raportare ale autorității competente trebuie să asigure îndeplinirea următoarelor cerințe.
- 9.2.1. Înainte de a pleca de la fața locului, echipa de evaluare organizează o întâlnire cu serviciul tehnic. În cadrul acestei întâlniri, echipa de evaluare furnizează un raport scris și/sau oral privind constatările formulate în urma analizei. Serviciului tehnic i se oferă ocazia de a pune întrebări cu privire la constatările echipei de evaluare, inclusiv, după caz, asupra neconformităților și asupra fundamentării acestora.
- 9.2.2. Un raport scris privind rezultatul evaluării este supus în cel mai scurt timp atenției serviciului tehnic. Raportul de evaluare trebuie să conțină comentarii privind competența și conformitatea și trebuie să identifice neconformitățile, după caz, care trebuie corectate în vederea îndeplinirii tuturor cerințelor necesare pentru desemnare.
- 9.2.3. Serviciul tehnic este invitat să formuleze un răspuns la raportul de evaluare și să descrie acțiunile specifice întreprinse sau pe care intenționează să le întreprindă, într-o perioadă de timp determinată, pentru a corecta neconformitățile identificate.

- 9.3. Autoritatea competentă se asigură că soluțiile serviciului tehnic destinate corectării neconformităților sunt revizuite pentru a constata dacă acțiunile par a fi suficiente și eficiente. Dacă soluțiile serviciului tehnic sunt considerate insuficiente, se solicită informații suplimentare. În plus, se pot solicita dovezi ale punerii în aplicare eficace a acțiunilor sau se poate efectua o evaluare a evoluției ulterioare pentru a verifica punerea în aplicare eficace a acțiunilor corective.
- 9.4. Raportul de evaluare trebuie să conțină, ca cerințe minime, următoarele elemente:
- (a) identificarea unică a serviciului tehnic;
 - (b) data (datele) evaluării la fața locului;
 - (c) numele auditorului (auditorilor) și/sau experților implicați în operațiunea de evaluare;
 - (d) identificarea unică a tuturor unităților evaluate;
 - (e) domeniul de aplicare propus pentru desemnare, care a fost evaluat;
 - (f) o declarație privind adecvarea organizării interne și a procedurilor adoptate de serviciul tehnic pentru a conferi încredere în ceea ce privește competența sa, așa cum sunt ele determinate ca urmare a îndeplinirii cerințelor pentru desemnare;
 - (g) informații privind corectarea tuturor neconformităților;
 - (h) o recomandare, după caz, de confirmare sau desemnare a solicitantului ca serviciu tehnic, precizându-se, după caz, domeniul de aplicare al desemnării.
10. **Acordarea/confirmarea unei desemnări**
- 10.1. În cel mai scurt timp posibil, autoritatea de omologare trebuie să decidă cu privire la acordarea, confirmarea sau prelungirea desemnării pe baza raportului (rapoartelor) și a altor informații relevante.
- 10.2. Autoritatea de omologare eliberează un certificat serviciului tehnic. Acest certificat trebuie să identifice următoarele elemente:
- (a) denumirea și sigla autorității de omologare;
 - (b) identificarea unică a serviciului tehnic desemnat;
 - (c) data de la care este valabilă desemnarea și data expirării acesteia;
 - (d) o scurtă indicație sau referință cu privire la domeniul de aplicare al desemnării (directivele aplicabile, regulamentele sau părți din acestea);
 - (e) o declarație de conformitate și o referință la prezenta directivă.
11. **Reevaluarea și supravegherea**
- 11.1. Reevaluarea este similară evaluării inițiale cu excepția faptului că se ia în calcul experiența acumulată cu prilejul evaluărilor anterioare. Evaluările la fața locului efectuate în scopul supravegherii sunt mai puțin cuprinzătoare decât cele care sunt efectuate în scopul reevaluării.
- 11.2. Autoritatea competentă elaborează planul de reevaluare și supraveghere pentru fiecare serviciu tehnic desemnat astfel încât elemente reprezentative pentru domeniul de aplicare al desemnării să fie evaluate în mod regulat.
- Intervalul dintre evaluările la fața locului, fie în scopul reevaluării, fie pentru supraveghere, depinde de stabilitatea de care serviciul tehnic a dat dovadă.
- 11.3. În cazul în care, în timpul supravegherii sau reevaluării, sunt identificate neconformități, autoritatea competentă definește termene stricte pentru punerea în aplicare de acțiuni corective.

11.4. În cazul în care acțiunile corective sau menite să ducă la ameliorarea situației nu au fost inițiate în termenele convenite sau sunt considerate insuficiente, autoritatea competentă adoptă măsuri adecvate, cum ar fi o evaluare suplimentară, suspendarea/retragerea desemnării pentru una sau mai multe din activitățile pentru care a fost desemnat serviciul tehnic.

11.5. În cazul în care autoritatea competentă decide să suspende sau să retragă desemnarea unui serviciu tehnic, acesta este informat printr-o scrisoare recomandată. În orice caz, autoritatea competentă adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura continuitatea activităților aflate deja în desfășurare în cadrul serviciului tehnic.

12. **Înregistrarea datelor privind serviciile tehnice desemnate**

12.1. Autoritatea competentă păstrează înregistrări cu privire la serviciile tehnice pentru a demonstra că cerințele privind desemnarea, inclusiv cele de competență, au fost îndeplinite în mod adecvat.

12.2. Autoritatea competentă asigură securitatea înregistrării datelor privind serviciile tehnice, pentru garantarea confidențialității.

12.3. Înregistrările privind serviciile tehnice trebuie să includă cel puțin următoarele elemente:

- (a) corespondența relevantă;
 - (b) datele și rapoartele privind evaluarea;
 - (c) copii ale certificatelor de desemnare.
-

Apendicele 3

Cerințe generale privind formatul rapoartelor de încercare

1. În cazul fiecăruia dintre actele de reglementare din partea I a anexei IV, raportul de încercare trebuie să fie conform cu dispozițiile standardului NISO/IEC 17025:2005. În special, el trebuie să conțină informațiile precizate la punctul 5.10.2, inclusiv la nota de subsol 1 din standardul în cauză.
2. Modelul rapoartelor de încercare trebuie stabilit de autoritatea de omologare în conformitate cu regulile de bune practici ale acesteia.
3. Raportul de încercare trebuie întocmit în limba oficială din Comunitate determinată de autoritatea de omologare.
4. În plus, raportul trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:
 - (a) identitatea vehiculului, componentei sau unității tehnice separate supuse încercării;
 - (b) o descriere amănunțită a caracteristicilor vehiculului, componentei sau unității tehnice separate în legătură cu actul de reglementare;
 - (c) rezultatele măsurătorilor precizate în actele de reglementare relevante și, după caz, limitele sau pragurile care trebuie atinse;
 - (d) în ceea ce privește fiecare măsurătoare menționată la punctul 4 litera e, decizia corespunzătoare: aprobat sau respins;
 - (e) o declarație detaliată de conformitate cu diferitele dispoziții care trebuie respectate, de exemplu precizarea dispozițiilor pentru care nu este necesară efectuarea de măsurători.

Exemplu de la punctul 3.2.2 din anexa I la Directiva 76/114/CEE a Consiliului ⁽¹⁾:

«Asigurați-vă că numărul de identificare al vehiculului este amplasat astfel încât să nu poată fi șters sau deteriorat».

Raportul trebuie să conțină o formulare similară următorului text: «locul în care se poartă numărul de identificare al vehiculului îndeplinește cerințele de la punctul 3.2.2 al anexei I»;
 - (f) în cazul în care sunt permise metode de încercare altele decât cele prescrise în actele de reglementare, raportul trebuie să conțină o descriere a metodei de încercare utilizate pentru efectuarea încercării.

Același lucru este valabil în cazul în care pot fi utilizate alte dispoziții din actele de reglementare;
 - (g) fotografiile făcute în timpul încercării, al căror număr este decis de autoritatea de omologare.

În cazul testării virtuale, fotografiile pot fi înlocuite de copii ale imaginilor de pe ecran sau de alte probe corespunzătoare;
 - (h) concluziile redactate;
 - (i) în cazul în care au fost emise avize și interpretări, ele trebuie însoțite de documentația corespunzătoare și semnalate în raportul de încercare.
5. Dacă încercările sunt efectuate pe un vehicul, o componentă sau o unitate tehnică care combină o serie de caracteristici din cele mai nefavorabile în ceea ce privește nivelul de performanță care trebuie atins (de exemplu, cel mai rău caz), raportul de încercare trebuie să conțină o referință care să precizeze modul de selecționare folosit de producător în acord cu autoritatea de omologare.

⁽¹⁾ JO L 24, 30.1.1976, p. 1.”

ANEXA II

„ANEXA X

PROCEDURI PRIVIND CONFORMITATEA PROCESULUI DE PRODUCȚIE**0. Obiective**

- 0.1. Conformitatea procesului de producție vizează asigurarea conformității fiecărui vehicul, sistem, componentă și unitate tehnică separată produse cu tipul omologat.
- 0.2. Procedurile includ în mod solidar evaluarea sistemelor de management al calității, denumite în continuare «evaluare inițială», și verificarea subiectului omologării și a controalelor legate de produs, denumite în continuare «reguli privind conformitatea produselor».

1 Evaluarea inițială

- 1.1. Autoritățile de omologare ale unui stat membru trebuie să verifice existența unor reguli și proceduri satisfăcătoare pentru asigurarea unui control eficace, astfel încât componentele, sistemele, unitățile tehnice separate sau vehiculele în curs de producție să fie conforme cu tipul omologat.
- 1.2. Orientările pentru desfășurarea evaluărilor pot fi găsite în standardul EN ISO 19011:2002 – Linii directoare pentru auditarea sistemelor de gestionare a calității și/sau de mediu.
- 1.3. Respectarea cerințelor de la punctul 1.1 este verificată de autoritatea care acordă omologarea de tip.

Autoritatea este satisfăcută de evaluarea inițială și de regulile inițiale de conformitate a produsului de la secțiunea 2 de mai jos, luând în considerare, în funcție de necesități, una dintre dispozițiile menționate la punctele 1.3.1-1.3.3 sau o combinație a tuturor sau a unei părți a acestor dispoziții, după caz.

- 1.3.1. Evaluarea inițială efectivă și/sau verificarea regulilor de conformitate a produsului se efectuează de autoritățile de omologare de tip care acordă omologarea sau de organismul desemnat în acest scop de autoritățile de omologare de tip.
 - 1.3.1.1. Pentru a stabili domeniul de aplicare al evaluării inițiale, autoritățile competente să acorde omologarea de tip pot lua în considerare informațiile disponibile cu privire la:
 - (a) certificarea producătorului descrisă mai jos la punctul 1.3.3, care nu a fost acceptată sau recunoscută conform paragrafului respectiv;
 - (b) în cazul omologării de tip a unei componente sau unități tehnice separate, evaluările sistemului de calitate efectuate de către producătorul (producătorii) vehiculului la sediul producătorului componentei sau unității tehnice separate, în conformitate cu una sau mai multe din specificațiile sectorului industrial care satisfac cerințele din standardul armonizat EN ISO 9001:2008.
 - 1.3.2. Evaluarea inițială efectivă și/sau verificarea regulilor de conformitate a produsului pot fi efectuate, de asemenea, și de autoritatea de omologare a altui stat membru sau de organismul desemnat în acest scop de autoritatea de omologare.
 - 1.3.2.1. În acest caz, autoritatea de omologare din celălalt stat membru întocmește o declarație de conformitate în care evidențiază domeniile și condițiile de producție abordate și relevante pentru produsul (produsele) supus(e) omologării de tip și pentru actele de reglementare în temeiul cărora aceste produse urmează să fie omologate.
 - 1.3.2.2. La primirea unei cereri de furnizare a unei declarații de conformitate din partea autorității de omologare a unui stat membru care acordă omologarea de tip, autoritatea de omologare a altui stat membru trimite imediat declarația de conformitate sau informează că nu poate furniza o astfel de declarație.

1.3.2.3. Declarația de conformitate cuprinde cel puțin următoarele elemente:

- | | |
|--|---|
| (a) Grupul sau societatea | (de exemplu, XYZ Automobile) |
| (b) Organizația specifică | (de exemplu, Divizia europeană) |
| (c) Uzine/locații | [de exemplu, Uzina de motoare 1 (Regatul Unit) – Uzina de vehicule 2 (Germania)] |
| (d) Gama vehiculului/componentei | (de exemplu, toate modelele din categoria M ₁) |
| (e) Domenii evaluate | (de exemplu, asamblare motoare, presare și asamblare caroserii, asamblare vehicule) |
| (f) Documente examinate | (de exemplu, Manualul de calitate și procedurile firmei și uzinei) |
| (g) Data evaluării | (de exemplu, audit efectuat între 18 și 30.5.2009) |
| (h) Data vizitei de monitorizare planificate | (de exemplu, octombrie 2010) |

1.3.3. Autoritatea de omologare acceptă certificarea corespunzătoare a producătorului în raport cu standardul armonizat EN ISO 9001:2008 sau cu un standard echivalent armonizat, de respectare a cerințelor evaluării inițiale precizate la punctul 1.3. Producătorul trebuie să ofere detalii privind certificarea și își asumă obligația de a informa autoritatea de omologare cu privire la orice modificare referitoare la valabilitatea sau la obiectul certificării.

1.4. În scopul omologării de tip a vehiculului, evaluările inițiale efectuate pentru acordarea omologării sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate ale vehiculului nu trebuie repetate, însă trebuie completate cu o evaluare care să acopere locațiile și activitățile referitoare la asamblarea întregului vehicul, care nu au fost incluse în evaluările anterioare.

2 Dispoziții referitoare la conformitatea produselor

2.1. Toate vehiculele, sistemele, componentele sau unitățile tehnice separate omologate în conformitate cu prezenta directivă sau cu o directivă separată ori cu un regulament separat trebuie să fie produse astfel încât să fie conforme cu tipul omologat prin îndeplinirea cerințelor din prezenta directivă sau din actele de reglementare aplicabile enumerate în lista din anexa IV.

2.2. Autoritatea de omologare a unui stat membru trebuie să verifice existența reglementărilor și planurilor de control documentate adecvate, care sunt stabilite de comun acord cu producătorul pentru fiecare omologare, să efectueze la intervale specificate încercările și verificările corespunzătoare pentru a constata continuitatea conformității cu tipul omologat, incluzând în mod specific încercările precizate în actele de reglementare.

2.3. Titularul omologării trebuie, în special:

2.3.1. Să asigure existența și aplicarea procedurilor pentru controlul efectiv al conformității produselor (vehicule, sisteme, componente sau unități tehnice separate) cu tipul omologat.

2.3.2. Să aibă acces la echipamentul de încercare sau la alte echipamente corespunzătoare necesare pentru verificarea conformității cu fiecare tip omologat.

2.3.3. Să asigure înregistrarea datelor privind rezultatele încercărilor și controalelor, precum și accesul la documentele anexate pentru o perioadă de timp care se stabilește de comun acord cu autoritățile de omologare. Această perioadă nu trebuie să depășească 10 ani.

2.3.4. Să analizeze rezultatele fiecărui tip de încercare sau control pentru a verifica și asigura stabilitatea caracteristicilor produsului, cu toleranțele admise în cadrul producției industriale.

2.3.5. Să se asigure că pentru fiecare tip de produs, cel puțin controalele prevăzute în prezenta directivă și încercările prevăzute în actele de reglementare enumerate în anexa IV sunt îndeplinite.

2.3.6. Să garanteze efectuarea unor noi eșantionări și încercări sau a unui nou control pentru oricare ansamblu de eșantioane sau piese de încercare care pun în evidență o neconformitate în urma încercării sau controlului respectiv. Se vor parcurge toate etapele necesare pentru restabilirea conformității producției corespunzătoare.

2.3.7. În cazul unei omologări de tip a unui vehicul, controalele menționate la punctul 2.3.5 vor trebui să conștientizeze cel puțin în verificarea corectitudinii specificațiilor de construcție legate de omologare și a informațiilor necesare pentru certificatele de conformitate precizate în anexa IX.

3 Dispoziții privind verificarea continuă

- 3.1. Autoritatea care a acordat omologarea de tip poate verifica în orice moment metodele de control al conformității aplicate în fiecare unitate de producție.
 - 3.1.1. Scopul dispozițiilor este în mod normal verificarea eficacității permanente a procedurilor stabilite la punctele 1 și 2 (dispoziții privind evaluarea inițială și conformitatea produsului) din prezenta anexă.
 - 3.1.1.1. Activitățile de supraveghere desfășurate de serviciile tehnice (desemnate sau recunoscute în condițiile precizate la punctul 1.3.3) trebuie să fie recunoscute ca satisfăcând cerințele de la punctul 3.1.1 privind procedurile stabilite la evaluarea inițială.
 - 3.1.1.2. Frecvența normală a verificărilor efectuate de autoritatea de omologare (alta decât cele menționate la punctul 3.1.1.1) trebuie stabilită astfel încât să se asigure revizuirea controalelor relevante efectuate în conformitate cu secțiunile 1 și 2 la intervale de timp compatibile cu climatul de încredere instituit de autoritatea de omologare.
 - 3.2. La fiecare revizie, se vor pune la dispoziția inspectorului arhive privind încercările sau controalele și arhive privind producția, în special cele ale încercărilor sau controalelor documentate conform punctului 2.2.
 - 3.3. Inspectorul poate selecționa eșantioane în mod aleatoriu pentru a le supune încercărilor în laboratorul producătorului sau în instalațiile serviciului tehnic. Într-un astfel de caz, trebuie efectuate numai încercări fizice. Numărul minim de eșantioane poate fi stabilit în conformitate cu rezultatele propriei verificări a producătorului.
 - 3.4. Atunci când nivelul controlului rezultă a fi nesatisfăcător sau atunci când se consideră necesar să se verifice validitatea încercărilor realizate în conformitate cu punctul 3.2, inspectorul trebuie să aleagă eșantioane pentru a fi trimise unui serviciu tehnic care să efectueze încercări fizice.
 - 3.5. În cazul în care, în timpul unei inspecții sau al unei revizii de monitorizare, se constată că rezultatele sunt nesatisfăcătoare, autoritatea de omologare se asigură că se iau toate măsurile necesare pentru restabilirea conformității producției în cel mai scurt termen posibil.
-

ANEXA III

„ANEXA XV

ACTE DE REGLEMENTARE PENTRU CARE UN PRODUCĂTOR POATE FI DESEMNAȚ DREPT SERVICIU TEHNIC**0. Obiectivele și domeniul de aplicare**

- 0.1. Prezenta anexă stabilește lista actelor de reglementare pentru care un producător poate fi desemnat drept serviciu tehnic în conformitate cu articolul 41 alineatul (6).
- 0.2. De asemenea, anexa include dispoziții corespunzătoare privind desemnarea unui producător ca serviciu tehnic, care trebuie aplicate în cadrul omologării de tip a vehiculelor, componentelor și unităților tehnice separate vizate de partea I a anexei IV.
- 0.3. Totuși, ea nu se aplică în cazul producătorilor care solicită omologarea seriilor mici în conformitate cu articolul 22.

1. Numirea unui producător drept serviciu tehnic

- 1.1. Un producător numit drept serviciu tehnic este un producător care a fost desemnat de autoritatea de omologare drept laborator de încercare destinat efectuării de încercări de omologare în numele ei, în sensul articolului 3 punctul 31.

În conformitate cu articolul 41 alineatul (6), un producător poate fi desemnat ca serviciu tehnic numai pentru activități din categoria A.

- 1.2. Expresia «efectuarea de încercări» nu este limitată la măsurarea performanțelor, ci acoperă, de asemenea, înregistrarea rezultatelor încercărilor și transmiterea către autoritatea de omologare a unui raport care să conțină concluziile relevante.

Aceasta include și verificarea respectării acelor dispoziții pentru care măsurătorile nu sunt neapărat necesare, cum este cazul evaluării proiectării în raport cu cerințele legislative.

De exemplu, «verificarea respectării dispozițiilor de la punctul 5.10 al anexei I la Directiva 70/221/CEE în ceea ce privește amplasamentul rezervorului de combustibil pe un vehicul» trebuie înțeleasă ca parte a «efectuării încercării».

2. Lista actelor de reglementare și a restricțiilor

	Referința actului de reglementare	Subiect
4.	Directiva 70/222/CEE	Spațiu pentru placa de înmatriculare spate
7.	Directiva 70/388/CEE	Avertizare sonoră
18.	Directiva 76/114/CEE	Plăcuțe regulamentare
20.	Directiva 76/756/CEE	Montarea dispozitivelor de iluminat și de semnalizare luminoasă
27.	Directiva 77/389/CEE	Cârlige de remorcare
33.	Directiva 78/316/CEE	Identificarea comenzilor, a martorilor și a indicatoarelor
34.	Directiva 78/317/CEE	Degivrare/dezaburire
35.	Directiva 78/318/CEE	Ștergătoare/spălătoare de parbriz
36.	Directiva 2001/56/CE	Sisteme de încălzire Cu excepția dispozițiilor din anexa VIII referitoare la cerințele de montare pe vehicul a sistemelor de încălzire alimentate cu GPL
37.	Directiva 78/549/CEE	Apărători roți
44.	Directiva 92/21/CEE	Mase și dimensiuni (autoturisme)

	Referința actului de reglementare	Subiect
45.	Directiva 92/22/CEE	Geamuri securizate Limitat la dispozițiile cuprinse în anexa 21 a Regulamentului CEE-ONU nr. 43
46.	Directiva 92/23/CEE	Pneuri
48.	Directiva 97/27/CE	Mase și dimensiuni (alte vehicule decât cele menționate la rubrica 44)
49.	Directiva 92/114/CEE	Proeminențe exterioare ale cabinelor
50.	Directiva 94/20/CE	Cuplări Limitat la dispozițiile cuprinse în anexa V (până la secțiunea 8, inclusiv) și în anexa VII
61.	Directiva 2006/40/CE	Sistemul de climatizare

*Apendice***De desemnarea unui producător ca serviciu tehnic****1. Generalități**

- 1.1. De desemnarea și notificarea unui producător ca serviciu tehnic trebuie făcută în conformitate cu dispozițiile articolelor 41-43, precum și cu măsurile practice incluse în prezentul apendice.
- 1.2. Producătorul trebuie să fie acreditat în conformitate cu standardul EN ISO/IEC 17025:2005 – Cerințe generale privind competența laboratoarelor de etalonări și încercări.

2. Subcontractare

- 2.1. În conformitate cu dispozițiile articolului 41 alineatul (6) primul paragraf, un producător poate numi un subcontractant pentru efectuarea încercărilor în numele lui.

Prin subcontractant se înțelege:

- (a) fie o filială căreia producătorul îi încredințează activitățile de încercare în cadrul organizației lui;
- (b) fie un terț care semnează un contract cu producătorul pentru a efectua activități de încercare.

- 2.2. Apelarea la serviciile unui subcontractant nu îl scutește pe producător de obligația de a respecta dispozițiile articolului 41, în special pe cele referitoare la calificările serviciilor tehnice și la conformitatea cu standardul EN ISO/IEC 17025:2005.

- 2.3. Secțiunea 1 a anexei XV se aplică subcontractantului.

3. Raport de încercare

Rapoartele de încercare trebuie întocmite în conformitate cu cerințele generale stabilite în apendicele 3 din anexa V la Directiva 2007/46/CE.”

ANEXA IV

„ANEXA XVI

**CONDIȚII SPECIFICE IMPUSE METODELOR DE TESTARE VIRTUALĂ ȘI ACTELOR DE REGLEMENTARE
PENTRU CARE POT FI UTILIZATE METODE DE TESTARE VIRTUALĂ DE CĂTRE UN PRODUCĂTOR
SAU SERVICIU TEHNIC**

0. Obiectivele și domeniul de aplicare

Prezenta anexă stabilește dispoziții corespunzătoare privind testarea virtuală în conformitate cu articolul 11 alineatul (3).

Nu se aplică articolului 11 alineatul (2) al doilea paragraf.

1. Lista actelor de reglementare

Nr.	Referința actului de reglementare	Subiect
3.	Directiva 70/221/CEE	Rezervoare de combustibil/dispozitive protecție spate
6.	Directiva 70/387/CEE	Încuietori și balamale de ușă
8.	Directiva 2003/97/CE	Dispozitive de vizibilitate indirectă
12.	Directiva 74/60/CEE	Amenajări interioare
16.	Directiva 74/483/CEE	Proeminențe exterioare
20.	Directiva 76/756/CEE	Montarea dispozitivelor de iluminat și de semnalizare luminoasă
27.	Directiva 77/389/CEE	Cârlige de remorcare
32.	Directiva 77/649/CEE	Câmp de vizibilitate spre înainte
35.	Directiva 78/318/CEE	Ștergătoare/spălătoare de parbriz
37.	Directiva 78/549/CEE	Apărători roți
42.	Directiva 89/297/CEE	Protecție laterală
49.	Directiva 92/114/CEE	Proeminențe exterioare ale cabinelor
50.	Directiva 94/20/CE	Cuplări
52.	Directiva 2001/85/CE	Autobuze și autocare
57.	Directiva 2000/40/CE	Protecție antiîncastrare față

Apendicele 1

Condiții generale impuse metodelor de testare virtuală**1. Modelul de testare virtuală**

Următorul model trebuie folosit drept structură de bază pentru descrierea și efectuarea testării virtuale:

- (a) scop;
- (b) modelul structurii;
- (c) condiții limită;
- (d) parametri de încărcare;
- (e) calcul;
- (f) evaluare;
- (g) documentare.

2. Reguli fundamentale ale simulării pe calculator și ale calculării**2.1. Modelul matematic**

Modelul matematic trebuie pus la dispoziție de către producător. El trebuie să reflecte complexitatea structurii vehiculului, sistemului și componentelor care urmează să fie supuse încercării în raport cu cerințele actului de reglementare și cu condițiile limită precizate în act.

Aceleași dispoziții trebuie să se aplice *mutatis mutandis* în cazul componentelor de încercare sau unităților tehnice independente de vehicul.

2.2. Procesul de validare a modelului matematic

Modelul trebuie validat prin comparație cu condițiile reale de încercare.

În acest scop, trebuie efectuată o încercare fizică în vederea comparării rezultatelor obținute în cazul utilizării modelului matematic cu rezultatele obținute în urma încercării fizice. Trebuie demonstrată comparabilitatea rezultatelor încercărilor. Producătorul sau serviciul tehnic întocmește un raport de validare și îl transmite autorității de omologare.

Orice modificare adusă modelului matematic sau programului informatic susceptibilă să afecteze validarea raportului trebuie semnalată autorității de omologare, care poate solicita efectuarea unui nou proces de validare.

Diagrama procesului de validare este prezentată în apendicele 3.

2.3. Documentație

Datele și instrumentele auxiliare folosite pentru simulare și calculare trebuie să fie puse la dispoziție de către producător și să fie bine documentate.

3. Instrumente și asistență

La solicitarea serviciului tehnic, producătorul furnizează sau permite accesul la instrumentele necesare, inclusiv la programul informatic corespunzător.

De asemenea, el trebuie să ofere serviciului tehnic asistența corespunzătoare.

Acordarea accesului și asistenței serviciului tehnic nu elimină nicio obligație a serviciului tehnic referitoare la calificările personalului propriu, la plata drepturilor de licență și la respectarea confidențialității.

Apendicele 2

Condiții specifice privind metodele de testare virtuală

1. Lista actelor de reglementare

	Referința actului de reglementare	Anexă și punct	Condiții specifice
3.	Directiva 70/221/CEE	Anexa II (Protecție antiîncăstrare spate) Punctul 5.4.5	
6.	Directiva 70/387/CEE	Anexa II Punctul 4.3	
8.	Directiva 2003/97/CE	Anexa III Toate dispozițiile de la secțiunile 3, 4 și 5	Câmpuri de vizibilitate prescrise ale oglinzilor retrovizoare
12.	Directiva 74/60/CEE	Anexa I Toate dispozițiile din secțiunea 5 («Specificatii»)	Măsurarea tuturor razelor de curbură și a tuturor proiecțiilor, cu excepția acelor cerințe în cazul cărora trebuie aplicată o forță pentru a verifica conformitatea cu dispozițiile
		Anexa II	Determinarea zonei de impact a capului
16.	Directiva 74/483/CEE	Anexa I Toate dispozițiile din secțiunea 5 («Cerințe generale») și din secțiunea 6 («Cerințe speciale»)	Măsurarea tuturor razelor de curbură și a tuturor proiecțiilor, cu excepția acelor cerințe în cazul cărora trebuie aplicată o forță pentru a verifica conformitatea cu dispozițiile
20.	Directiva 76/756/CEE	Secțiunea 6 («Cerințe individuale») din Regulamentul CEE-ONU nr. 48	Testul auto prevăzut la punctul 6.22.9.2.2 trebuie efectuat pe un vehicul real
		Dispozițiile anexelor 4, 5 și 6 ale Regulamentului CEE-ONU nr. 48	
27.	Directiva 77/389/CEE	Secțiunea 2 din anexa II	
32.	Directiva 77/649/CEE	Secțiunea 5 («Specificatii») din anexa I	
35.	Directiva 78/318/CEE	Anexa I	Punctul 5.1.2. Numai măsurarea câmpului ștergătorului de parbriz
37.	Directiva 78/549/CEE	Secțiunea 2 («Cerințe speciale») din anexa I	
42.	Directiva 89/297/CEE	Punctul 2.8. din anexa I	Măsurarea rezistenței la o forță orizontală și măsurarea deformării
49.	Directiva 92/114/CEE	Anexa I Toate dispozițiile din secțiunea 4 («Cerințe specifice») <p>În ceea ce privește vehiculele N₁, se aplică dispozițiile precizate la rubrica 16 din acest apendice</p>	Măsurarea tuturor razelor de curbură și a tuturor proiecțiilor, cu excepția acelor cerințe în cazul cărora trebuie aplicată o forță pentru a verifica conformitatea cu dispozițiile

	Referința actului de reglementare	Anexă și punct	Condiții specifice
50.	Directiva 94/20/CE	Anexa V «Cerințe pentru dispozitivele de cuplare mecanică»	Toate dispozițiile de la secțiunile 1-8 inclusiv
		Punctul 1.1 din anexa VI	Încercările privind rezistența cuplajelor mecanice de concepție simplă pot fi înlocuite cu testări virtuale
		Secțiunea 4 din anexa VI «Testarea dispozitivelor de cuplare mecanică»	Numai punctele 4.5.1 (Încercarea privind rezistența), 4.5.2 (Rezistența la flambaj) și 4.5.3 (Rezistența la încovoiere)
52.	Directiva 2001/85/CE	Anexa I	Punctul 7.4.5. Încercarea de stabilitate în condițiile specificate în apendicele la anexa I
		Anexa IV Rezistența suprastructurii	Apendicele 4 – Verificarea prin calcule a rezistenței suprastructurii
57.	Directiva 2000/40/CE	Secțiunea 3 din anexa 5 la Regulamentul CEE-ONU nr. 93	Măsurarea rezistenței la o forță orizontală și măsurarea deformării

Apendicele 3

Procesul de validare

